

SENMANARI HUMORISTICH Y SATIRICH DE BONA MENA
DONARÀ LLISSONS CADA DISSAPTE

Se trobarà en tots los kioscos y demás llochs de venta de periòdichs

Número solt: 5 cèntims; número atrassat: 10 cèntims

SUSCRIPCIÓ

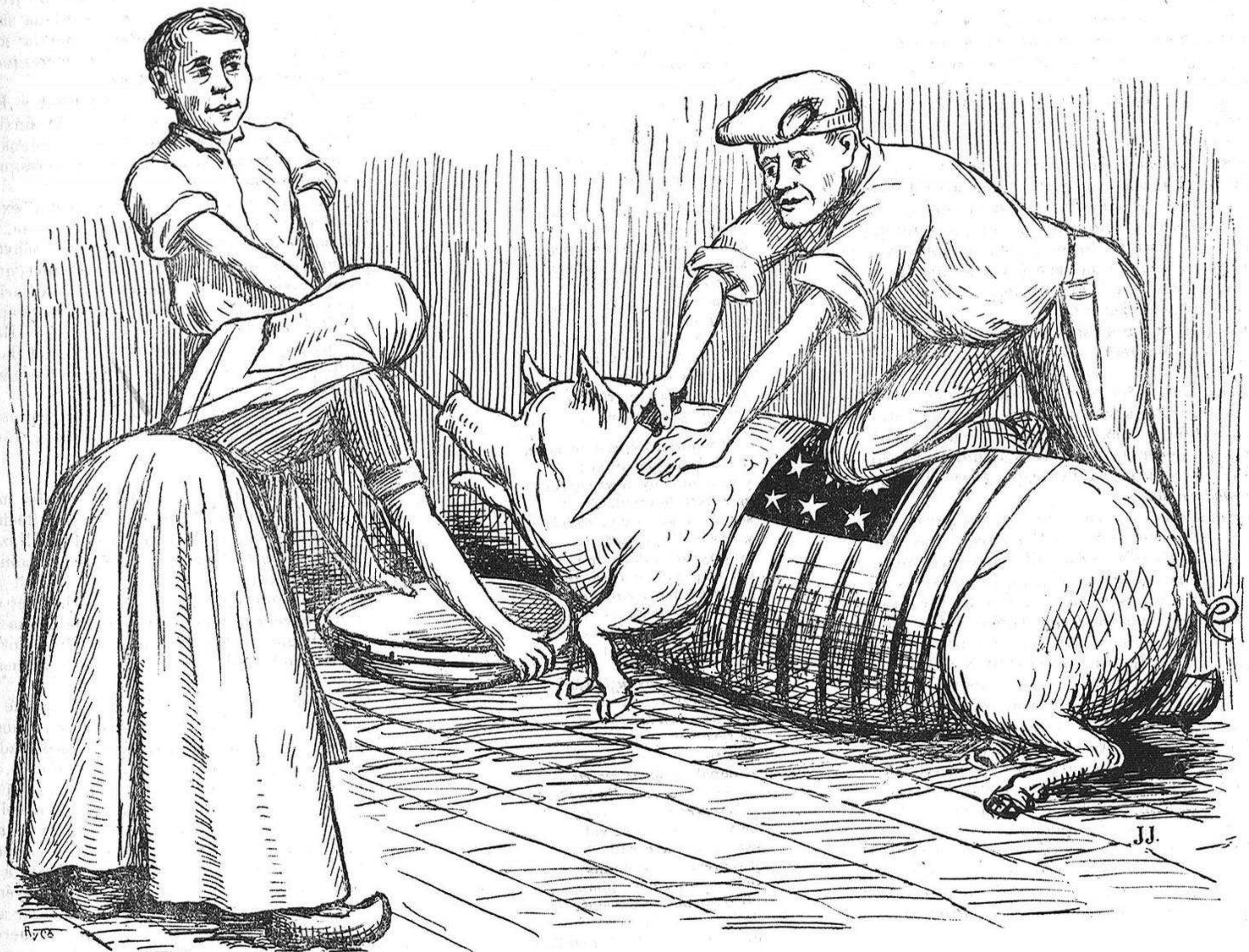
En Barcelona: semestre, 2 pesetas
» » un any, 3 »

En provinçias: semestre, 2'50 pesetas
» » un any, 4'00 »

Extranger: semestre, 3 pesetas

Administració: Fontanella, 5, entressol, 1.ª — La correspondencia al Administrador

ESCENAS CATALANAS

Si en Sagasta s' espaterra
posat enfront d' un yorki,

que 'ns els porti à Catalunya
que aquí, los pelém..... així.

ALS LECTORS

Lo MESTRE TITAS, en vista de la molta assistència a la seva escola, ha determinat publicar mensualment un número extraordinari sens augmentar la matrícula.

En cambi, pels no *matriculats*, cada lliçó extraordinaria 'ls costarà 10 céntims.

Que 'ls preparin, donchs, pera 'l dissapte pròxim, cumpleany de 'n Carnestoltas.

En dit extraordinari explicarán lliçons los Mes-tres y Ajudants següents:

Lo Mestre Titas.—Lo Mestre Vell.—Lo Mestre Jove.—Flósthich.—Carlos Riubrogent.—Sursum-corda.—L' Aucell Vilanoví.—Said.—Rubegut.—Votreganés.—Valcarlos.—Abel.—Lo Sensomnier del Rigat.—J. Bordas, y altres.

Y 'ls deixebles sobresalients en *Titella*, *Lo deixeble de Manresa*, en *Pepet de las Pomas* y en *Joanet Grips*.

Com que la *conferencia* serà llarga, entremitj se darán 5 minuts de temps per fer pá y trago.

Avans, ó millor dit, uns quans anys endarrera, las doctrinas lliberals trobavan ben assahonadas las inteligencias somiadoras dels estudiants, una mica enlluernadas per la brillantó *quincallesca* de las ideas que entranyava 'l lliberalisme.

Lo *nou*, lo *modern*, té sempre certs atractius pels que no tenen encare una experiència ben fundamentada y no es estrany, donchs, que la joventut escolar se sentís fascinada envers lo *modernisme científich* pintat ab tan bells colors pels filosofos fi de sigle.

La major part de la classe escolar veyá en las ideas lliberals un horitzó rublert de grans esperansas que l' alagavan, y la impietat anava tirantli l' am per apartarla de las ideas religioses y arrancarli tot sentiment católich, ja desde la cátedra, ja desde la tribuna ó 'l periódich.

La impietat, com filla de Lucifer, sols pot concebir diabólichs é infernals projectes, per aixó introduhí en las cátedras universitarias á homes doctrinarios y racionalistas pera que sembressin en las inteligencias dels joves escolars los errors y l' escepticisme, á fi de que demá aquests mateixos joves invadissin las cátedras, los ministeris, los concells d' Estat, los tribunals y las dependencias totes de la nació..... ¡Y quina victoria mes gran pel lliberalisme!

Plan mes grandiosament infernal no pot concebirse.

Mes, gracias á Deu, tot lo nou element que assisteix á las aulas ab l' únich objecte de treballar intel·lectualment per ferse homes de saber y ser útils demá á la societat y á la patria, s' apartan ab horror y asco de la podrida corrent que 'ls lliberals y falsos filosofos anomenan *modernista*.

La joventut escolar d' avuy no es la de alguns anys endarrera; l' abism entre l' element jove y las devastadoras ideas lliberals es cada día mes profund é infranquejable. Avuy ja no se la enganya ab farsas ni ab paraulas; obras, obras es lo que vol la joventut escolar espanyola; la *cháchara* dels Odóns y dels Moraytas y dels Salmeróns ja sols son brams que's perden en l' espay; ja 'ls estudiants no se'ls escoltan, els donan l' espatlla y entre ells s' opera una consoladora reacció, preludi d' un *retorn* á las venerandas tradicions de la patria.

Avuy, saben de sobras tots los estudiants que lo que aprenen y estudian y lo que la inteligencia humana pot penetrar no está renyit ab lo principi de autoritat, de dret y de justicia, com saben també qu' es fals, falsíssim aquell error de que las ciencias y las arts estavan en pugna ab la religió y que aquesta era una especie de grilló qu' empresonava las ciencias totes impeditlas de que ab son vol il·luminessin lo mon enter per medi de la farola anomenada *Progrés*...

Los estudiants d' avuy ja no 's deixan embarcar ni secundarán mes las ideas de una colla de pillets que sols de la mentida s' alimentan.

Han vist quals son los resultats de certas propa-gandas y per aixó s' han fet sorts á la pretenció

d' algún desgraciat que volía que la joventut escolar espanyola dirigís un Mensatge de adhesió al escritor mes porch é indecent que ha vist lo present sigle y que s' ha vist perseguit ab públicas manifestacions de protesta de part de la Fransa sensata per haverse vengut als jueus y convertit en defensor de un ex-capitá condemnat en Concell de Guerra pel delict de traició á la Fransa.

Y per aixó hem vist ab verdadera satisfacció com la majoria d' estudiants de nostra Universitat han protestat dignament contra uns quans joves escolars que, pretenint representar una numerosa facultat, inferían una grave ofensa al bon nom de la classe escolar de Catalunya.

Rebin los firmants de la protesta nostre mes cordial y entusiasta felicitació.

SAID.

|| SUFRAGI ||

Ab tabals y colps de bombo,
llaunas vuidas y soroll,
vull cantar las *maravellas*
de la farsa y del embroll.
Daume llum, electricistas,
feume llum ab un fanal,
que jo vull cantar las *glorias*
del sufragi universal.

Prestaume vostra armonía,
oh granotas del estany,
prestaume vostra canturia
que cumpliré mon afany,
de cantar unas corrandas
á la *gesta* lliberal,
y diré totes las *gracias*
del sufragi universal.

La cornamusa, las *trampas*
que acompañan als gegants;
los udols de la *llopada*;
los xiulets dels uracans;
del tronar, lo terratrémol;
dels llampechs, la rellentor;
la ronquera de la onas;
las *sirenas* del vapor;
la farúm de las cloacas
y 'l *trinar* de 'n Castelar;
tot cuant ompla la natura
d' udols, crits y *lladregar*,
tot avuy me farà *honra*
per poguer cantar com cal,
las *glorias* lliberales
del sufragi universal.

La *Cayeta* (de las pastas),
publicará 'l nou decret,
donant las Corts per *disoltas*:
tancant los *palas del dret*.
La trompeta aixordadora
de la fama.... y de la fam,
fará *llista* dels districtes
que 's vendrán á *tan lo pam*,
y s' anunciará la *venta*
del *remey estomacal*....
y 's probará l' *excelencia*
del sufragi universal.

Y vindrán treballs de xarpa,
per amichs encasillats:
y veurém cunyats y jendres,
aprenents de diputats,
sortirán aquells *noys gòtichs*
y milers de pretendents,
escampant candidaturas
per umplir.... números *cents*;
y veurém fer la *parodia*
de la lley electoral
y veurém tota la *gresca*
del sufragi universal.

Tornarán las *tupinadas*,
y las *rodas* de burots,
y veurém *rondas* armadas
de revólvers y garrots.
S' *obrirán* las sepulturas
al impuls de *nous resorts*,
per cumplir, com diu lo Credo,
la *resurrecció* dels morts.
Se veurán urnas de vidre
omplenas á curull,
y veurém los escrutinis
del enredo y del embull;
ab sarcasme 's farà mofa
de la lley electoral....
que aixís es com sol *cumplirse*
lo sufragi universal.

Y veurém galtas infladas....
y veurém ulls de vellut....
donant fe de aquell adagi,
¡qui jemega, ja ha rebut!

sortirán las *garroladas*:
hi haurá tiros, hi haurá sang;
y protestas de notaris,
y *firmas* de actas en blanch:
hi haurá crims.... mes, tan se val,
que aixís, se fá la *comedia*,
del sufragi universal.

Tindrán *Corts* los fusionistas,
majorías lo govern,
y *elegits de temporada*,
es dir: *diputats d' hivern*.
Gastarán molts de *bolados*
cuant se torne á obrí l' Congrés,
y veurem com los *patricis*,
cobran, callan y.... res mes.
Espanya *restauradora*,
podrá lluhir altre *floch*:
si ella sola no 's restaura....
ab tals diputats, *tampoch*.
Quedarà molt *satisfeta*
la voluntat nacional
y Espanya deurá la *dítxa*
al sufragi universal.

Apa donchs; s' acosta l' hora;
interventors, á *dinar*;
presidents, s' acosta 'l día
si hu pagan, de trampejar.
Ciudadans: tots preparemnos
á veure 'l *fet portentós*,
de *augmentar* candidaturas
ab istil miraculós:
veurém fer la *cartomancia*,
y veurém una *funció*,
d' *escamoteig, galatea*,
y prestidigitació....
y veurém soberanías
y *pandero* nacional
reventats, en *honra y gloria*
del sufragi universal.

FLÓSTICH.

MOVIMENT CARLISTA

Lo día de la Candelera celebrá lo Círcol Tradicionalista de nostra ciutat una vetllada magnífica per demés. Tan la part literaria com la musical foren desempenyadas ab molt acert, merescuent tots sos intérpretes calurosos aplausos.

Llegiren poesías los senyors Font y Fargas (Joquím) Buxareu y Viada y Lluch. Al finalisar la primera part, lo jove estudiant don Llorens Aliet, llegí un molt ben escrit discurs que li merescué moltíssims aplausos y felicitacions.

La part musical fou brillantment executada per los senyors Rocabrúna, Galve, Ricossa, Carbonell y Ramogosa, Calcerrada, Vallhonestá, senyors de Laspur y las senyoretas Buerzo y Pamies, que 's vejeren obligadas á repetir la marxa de Don Carlos que tocaré á quatre mans al comensar la segona part.

Per fi de la vetllada lo senyor Cò y Borrell dirigí la paraula á la concurrència, donant las gracias á tots per haver contribuít al millor esplendor de la festa.

Fins al final de la primera part presidí la festa nostre dignísim Jefe Regional don Lluís M.ª de Llauder.

En la Societat católica Centre Moral Instructiu de Gracia lo penúltim diumenge tingué lloch l' estreno del melodrama bíblich "L' Estel de Nazareth" original del distinguit jove don Ramón Pamies, soci del mateix Centre.

Cap compromís nos lliga ab lo jovenet autor de la obra estrenada y per lo tan, la mes sana imparcialitat ens guía; de modo que 'l nostre vot en aquest assumpto no pot ser mes natural ni mes espontáneo.

La obra del senyor Pamies es digne del millor poeta; se vessa á dolls la poesia. L' argument ab tal manya s' ha tramet que fá que 'ls espectadors segueixin lo curs de la obra ab interés sempre creixent; y estant tan ben contrastadas las escenas que, ab gust ho dihém, mes que escrita de un novell escriptor sembla una producció de un consumat dramaturg.

Rebi lo senyor Pamies nostre mes cordial enhorabona per lo felís éxit obtingut, y animis á continuar l' empresa comensada ab gloria, que creyém pot anar lluny, puig ha tingut la sort de comensar ab fruit.

Sentím no disposar del espay que 's mereix la obra com també de no haver pogut assistir mes que á una de las representacions per poguer fer un judici exacte, ab cabal coneixement del assumpto.

La interpretació y execussió obtinguda per los consocis del senyor Pamies, se conservá á bona altura; sent dignes de totes felicitacions.—S. S. M.

3.50 pessetas

MAGNÍFICA OLEOGRAFÍA

A 16 tintas. 79 per 55 centímetros

Real Decret

En virtut dels drets que la Constitució m' otorga y per correspondre una mica als innumerables favors y apoyo rebuts dels Prelats de la Iglesia, y á fi de lliurarme de las penas eternas del infiern, destituheixo al home del tupé per embustero y trapissonda qui, després de haver negat ab la mes gran patxorra que ja no era masó, resulta ara, segons los seus germans de Valencia, que es avuy tan set-masó y tarit-larot com avans.

Donat en lo Palau de las garrofas y 'ls bons talls á XI del mes de 'n Carnestolts.

JO.

Á TOFOLET

SABERUT DEIXEBLE DE LA ESCOLA DE 'N TITAS

Estimat Tofolet y deixeble vigatá: Després de llegida la teva carta y un poch meditada, vaig creurer convenient, quan ja tenías rebuda ma particular contestació, participarho al senyor Titas per si creya del cas donar á coneixer tan interessant assumpto als seus deixebles al objecte de que 'ls servís d' estímul.

Ha cregut, donchs, fer pública dita correspondencia; per lo tan 't recomano que un altre vegada si no vols compromisos, no escriguis cartas ni per consultas ni á la gent que meditan y estant ja retirats; perque, ja ho veus, lo escrit, escrit queda y devegades porta molts disgustos.

Suposo que pendrás en bon fi l' abús de confiança y per lo qual no m' aixecarás cap plet ni 'm buscarás bronquina, de lo que no 'n tindria seguretat completa si fossis major d' edat ó tinguessis pares ó padrins, mes me tranquilisa lo pensar qu' estás solet, y ija veurás! qui entra al ball ha de ballar y sobre tot nosaltres que per atiparnos hem de acudir á las farinetas, substancia molt necessaria pe 'ls qui, com tú, porteu barret de copa y capa y entreu cada dia per la porta de sant Just.

Sobre tot resa, estudia, procura gosar de bona salut com desitja ton ver amich que t' estima y per lo mateix no 't vol cap mal

LO MESTRE VELL.

Barcelona, 11 de febrer de 1898.

LA PORTA

Me diu, vosté, senyor TITAS, que jo faltaba en sa escola, y que saludí al Encas, que per cert es bona ploma.

Moltas gracias del obsequi, y 'l saludo fet sens broma, comensaré la lliadó que tracta avuy.... de la porta.

La porta 's pren ab sentits tan diferents moltas voltas, que aviat ja no sabrem lo que propiament son portas.

Hi ha una porta per la qual s' entra en las ciencias honrosas ó en las ditas bellas arts ó en ofis no tan nobles.

També te una porta l' any y tan l' Infern com la Gloria, la deuhen tenir tan vella, que no sé com no se 'ls corca.

Los Sagraments ofereixen ab lo Baptisme una porta pels que vingerem al mon per una altra no tan bona.

Lo zel que tingué Colón ardent com volcá qu' explota las portas del Occéa obrí, cercan terra nova.

Eixas portas, per supuesto, no son ni de faix ni caoba; son un semblant dels esprits, los quals no 's veuen ni 's tocan.

Si parlém de las de fusta, l' antiga lley nos recorda que 'ls temples postdiluvians tenían portas fastuosas.

Las festas se celebravan llavors devant de las portas y Samsó fugí de Gaza carregánselas á sobre.

En temps de César Octavi, per mostrar la pau de Roma, las del gran temple de Jano sempre obertas, foren closas.

Devant la Porta llatina sant Joan, l' Apóstol jove, va sufrir crudel martiri quan de sa mort no era l' hora.

San Pere á dins la presó fent oració molt devota, veu que devallant del Cel, un ángel las portas li obra.

Del temps mateix de Jesús fem cada any santa memoria, quan al Diumenje de Rams del Temple 's tanca la porta

A la porta de l' Iglesia avans hi havían personas condemnadas per sas culpas á penitencias canónicas.

Las portas de tot lo mon si n' han vist y vist de cosas y ab quants noms son conegudas en tota classe de pobles....

Te la Porta de la Pau la ciutat de Barcelona, y á mes la Porta del Sol de Madrid, be es prou famosa.

Quan l' intrús Re-Galantuomo violava á Roma ab la forsa, se va obrir la Porta Pia fent sacrilega destrossa.

Mes las portas del abim per mes que vagin en contra de la Iglesia, Deu ha dit que may li caurán á sobre.

La porta que fa 'l fuster resulta ab diversas formas segons qu' es pera humil lloch ó per casa sumptuosa.

Hi ha la porta del Sacrari la qual, al moment que s' obra, per lo rich tresor qu' enclou tothom ab devoció 's postra.

La porta que 's fa servir per quan la calor sofoca reb lo nom de persiana que si es bona ja es costosa.

En las portas de las casas de pintors y altres personas hi he vist adornos preuhats, y pintadas grans historias.

Tan la porta del cancell com la del carrer ja 'ns mostran casi sempre lo que son los qui la tancan y l' obran.

He conegut á uns senyors que avuy son, com jo, molt pobres, los quals á las portas vellas posavan vestit de roba.

Per la porta 's va al carrer sol dir l' amo á la minyona, quan se porta malament ó s' atura en certas portas.

També d' Espanya 'l servey, que ja fa temps la deshonra, ha de saltar pel balcó, si acás no surt per la porta.

Los majordoms lliberals, obrint la porta á tota hora, han deixat entrar per ella l' anarquia que 'ns ensorra.

Si no fugen d' espantats are que l' amo s' acosta, la tunyina que 'ls espera los farà l' esquena nova.

Si vol l' amo, (Carlos séptim) per entrá á Espanya ben prompte, franca porta trovará en lo port de Barcelona.

CARLOS RIUBROGENT.

L' embaixador dels Estats Units, Mr. Woodfort te, á diferencia dels seus compatricis, la conna molt delicada.

Ni una miss. Figúrinse vostés; perque unas damas de la aristocracia (molt senyoras mevas) no varen volguer sen-

tarse al seu costat en un banquet, jno 'n va fer poch d' escarafalls!

Per poch en Mac Kinley ens envía la escuadra. Si acás hagués vingut carregada de pernills de yanke, menos mal.

¡Tan que m' agradan las magras!

¿Qué 'l govern de Washington envía barcos á Cuba, pera alentar als insurrectes? ¡Mentida!

¿Qué 'l comissionar á Clara Bostón pera que vaigi á l' Habana á repartir mils y mils duros als reconcentrats no entranya, mes que caritat, una intenció de tots los diables? ¡Es fals!

¿Qué 'ls yanke no buscan mes que poder intervenir directament en los assumptos de Cuba? ¡Es imposible!!!

Que vaigi dormint á la palla 'l govern de donya Cristina, que ja 'ls hi dirán de missas.

Que prompte arribará 'l de: sálvase quien pueda.

Hi ha grans dificultats per nombrar successor á Primo de Ribera.

No es estrany, perque, l' assumpto de Filipinas es de aquells que portan una cúa com un dimoni.

La pau de Filipinas está penjada ab agullas y pareix que ningú vol carregá ab lo mort que á Filipinas deixa en Primo.

Pero, lo que aquest dirá:

—Yo ja he pescat 10.000 pessetas mes anuals.

Y lo demás son trons.

Un desgraciat de Torá ha escrit á La Campana de Gracia deu mil bestias sobre las funcions que per Nadal, celebraren las Fillas de María en aquell poble.

Ruja al infierno
brame Satán....
y 'ls campaneros
vajin rabiand.

Lo Correo Español ha sigut denunciad dos vegadas durant la passada senmana.

¿Que m' agrada aixó!

¿Saben per qué?

Perque sols falta denunciarlo cinch vegadas mes pera que Don Carlos habithi 'l Palau que Ell sols deu habitar ab perfecte y llegítim dret.

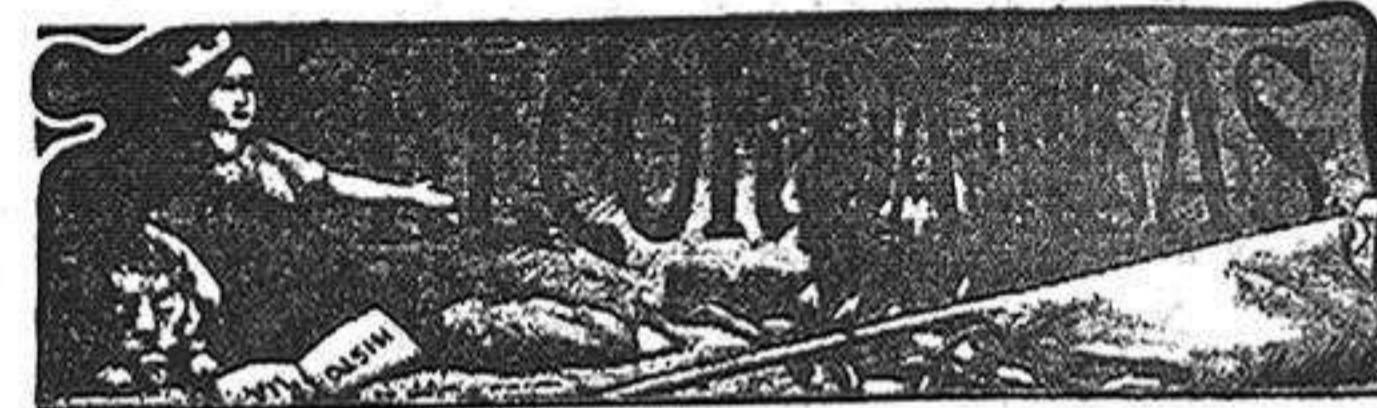
Y ara ja ho saben

Y procurin que ho sápigam aquella bona dona.

Fem saber á tots nostres lectors, que si acás lo Govern actual obra unas Corts novas no las tancarà pas

M' hi jugo 'l cap de 'n Sagasta.

Y las orellas de.... aquella.

RELIGIOSA

Santa Eularia verge y martir.

Manada per los cruels emperadors de Roma, Maxiliá y Dioclesia, una de las matansas generals de cristians, com á desquit de la impotencia del sempre degradat paganisme, y en aquells ensemps agonitzant y desacreditat (com avuy lo lliberalisme) per la aberració que 's feya patent al entendre de tots los pobles, estava encarregada la missió de President y executar las ordres d' aquells en Espanya, lo miserable Dacia.

Vivia als entorns de Barcelona una familia cristiana en la que s' hi contava una doncella anomenada Eularia, la que sapiguent lo sanguinari obrar de Dacia, envers als cristians, confortada ab la gracia de Deu Nostre Senyor, marchá de la casa, amagantse de sos moradors, aná á presentarse devant lo tribunal de Dacia, y plena de valor, tranquila y sosegadament, increpá al monstre President, per sa crueltat envers los cristians; fent al mateix temps ferma confessió de las doctrinas del Rey de reys, del Senyor dels senyors: de Jesucrist.

Irritat Dacia, per la enteresa d' Eularia, maná que asotesin á la verge fins que regalés sanch tot son cos, mes, mentres las sayóns extremavan son coratge, mes somreya la doncella, dihénloshi. No sento vostres torments, perque Deu me dona forsas. Enfutismat mes lo tirá, la va fer lligar, y un cop lligada, esgarraparla ab punxas de ferro; li cremá 'l cos per medi d' hatxas ensesas, després la feu tirar en una bassa de cals viva, li tiraren al cap oli bullent y plom derritit, las vivas llagas de son cos las hi feu fregar ab trosos de rajols y

DE DON CARLOS DE BORBÓN 3'50 pessetas

Pe 'ls de fora, més 0'50 pta. per certificat y franquetx.

donarli al mateix temps fregas de mostassa desfeta ab vinagre y per últim li va fer cremar les ulls.

Res de tot això pogué separar l'esperit, del cos de la Santa; la verge somreya y quedavan aterrats los que la martiritavan. Per últim veyent Daciá que 'ls torments res hi podfan, doná ordres perque la Santa fos passejada despullada, fent de túnica la sanch que rajava de sas molts feridas, per los carrers de la ciutat fins arribar al lloch del suplici ahont fou degollada lo día 12 de febrer del any 304.

Estimats deixebles; ¿sabeu lo que 'us demostra la gloriosa verge Santa Eularia, compatrona de nostre ciutat de Barcelona? donchs, nos ensenya ben clarament, la existencia de la fe, la grandesa de la fe, la immortalitat de la fe, en Jesucrist.

Si no 's contessin tants milions de sers que aquí en la terra, han vessat sa sanch per aquesta fe, bastaria per corroborarla, aquesta Santa. Mireula; una noya en la flor de sa joventut, que confessant á Jesucrist, arrostra las iras d' esbirros y tirans ab lo somris angelical, y entregá al fi son esperit á Deu confortada ab forsa sobrenatural é incompreensible.

¿Qué pot produhir tals efectes? ¿La fortaleza de la fe, avuy tan mimvadal!

POLITICA

Engrehit lo general lliberal Baró de Mier, per la adquisició de Solsona, se proposá fer net de carlistas en tota la provincia de Lleyda á qual fi aná á posar siti á la poch fortificada vila d' Ager, de la qual era governador, en nom del rey Carlos V l'esforsat y valerós en aquell ensempls lo coronel lleal D. Juan Castells. Passaren varios días los lliberals fogueijant á la vila y durant tot lo día 11, á canonadas probaren de obrir brecha. Lograda aquesta, determinarem los cristins entre los que s' hi cantava una brigada de belgas, donar l' assalt al següent día.

Arribá la nit y compreguent lo insigne Castells, lo temerari que era resistirse, puig sabia era impossible el que lo poguessin aussiliá y tenint al mateix temps la certesa de que dos columnas mes anavan á engrossar las forsas dels sitiadors, que tenian del tot voltada la vila, determiná deixarla abandonada lo que siguent molt difícil y casi be impossible ho lográ salvant á tota la guarnició y lo que es mes, sens perdre un sol fusell.

Ja ho veyeu deixebles atents; los lliberals per vencer als carlins no eran prous, siguent segons contan sempre ells, molts mes en número, pero en cambi tingueren l' ajuda de llegions en terras extranjeras, organizadas per sos governs respectius, lo que demostrá molt á las claras que si extranjer era lo lliberalisme, lograren també imposarlo per la forsa, á nostre patria, los extranjeros.

A L' AUCELL VILANOVÍ

Aucell compatrici, deixeble de 'n Titas que, airós, li dedicas tas *semi-visitas*, veyent que sols cantas la gran veritat y que, en mon concepte, no estás per *xiquitas*, desde ara y per sempre me tens al costat.

Jo accepto, *Aucell* noble ta dolsa companya. y anhelo seguirte pel plá y la montanya, joyós tot carlista; constant t' aymaré y fins de la impía y astuta alimanya segur pots estarne que te 'n guardará.

Ton bell *punt de mira* n' es gay fortaleza y noble atalaya de brau gentileza ¡que airós se 't contempla en eix cim tant alt! aquí estás á *salvo* d' humana baixesa y á redós del odi del vil lliberal.

No temis las iras de la serp impía, estant prop del ánge!, de nit y de día, la nostra esperansa serás en tot jorn si fas qu' eixa vila disfruti armonía que n' es de tot poble lo mes bell adorn.

No paris d' estendre tas dolsas voladas per lo que escudrinyn tas vivas miradas, cafés y teatres, garits y paranyes, y conta ns depressa y en tendres tonadas las *cosas* que vejis, trifulcas ó enganys.

Si alguna vegada ne passas volant ó be t' entifulcas per la Casa-Grant allí veurás sempre com fan *calderada* y mouheu xibarrí y 's van atipant los quatre granujas de la *tupinada*.

Si jo tingúes alas, com tú volaría y quan tú cantessis, com tú cantaría llensant relladas per tots quatre vents, puig jo *ben* carlista ma patria voldria tornantla als usatges y fets dels valents.

¡Refila! refila cansóns ben tendretas y diga'ns y conta'ns sens fi de *cosetas* per posarhi prompte remey á tans mals; que si als impiós los causas rabetas tens sempre l' aplauso dels homes lleals.

Refila ara y sempre; no vullguis desdirte ni pensis encare, molt menys, en morirte puig si no t' aixelan, en serio ó en bromas, aquí tens un home per sempre servirte y es, ton compatrici

PEPET DE LAS POMAS.

Donya.... *rabes fregits* permet que campi l' impietat, l' indecencia, el masonisme; que la prostitució crexi y s' escampi; que 's passeijin los vicis ab cinisme.

En cambi, s' en va á missa cada día, es confessa y combrega molt piadosa, parlá ab un capellá li es alegría, quant el Papa la escriu s' alegría y gosa....

Rahó te don Ramón.

¡Y cuánta hipocresía hi ha pel mont.

VALCARLOS.

CARTAS DE FORA

Seu de Urgell, 29 de janer de 1898.

Caríssim MESTRE: Mol acertat anava l'incomparable Lluís Veuillot al calificar de lo mes terrible enemich de la Iglesia y dels seus ministres, als catòlichs lliberals. En lo seu temps troba encare aquest calificatiu en lo diccionari, pero si visqués avuy, se veuria compromés per trobarne un y aplicarlo als Judas moderns, màxime als de nostre ciutat. ¡Ah! Sols en un cap totalment faltat de cervell y ple d' odi satánich, com es lo del d' un subjecte del *triumvirat*, se concebeix la horrenda blasfemia.

¡Espanta 'l pensarhi! Horrorisa lo que vomitá l' altre día contra 'ls ministres de Deu, un subjecte, que alardeja de catòlich, en un plé club immoral situat en lo carrer principal.

Per dicha nostra no es fill de aquesta ciutat y solament te un títol que, en una bona part dels que l' exerceixen, es sinónim d' estafalari, adquirint ab pochos cuartos y sense cap estudi, á no ser l' estudi de la gramática parda.

Los lectors del MESTRE TITAS coneixen ja la seva vida y miracles.

¿Hasta quan, senyor aprenent de *courer*, ha de durar aquesta rexalada vida? ¿No arriba encare l' hora de comensar la vida reparadora de tantas iniquitats? ¿Tal volta espereu ferho en companyia dels infernals habitants, quan ja no hi haurá temps?

¡Que Deu us illumini en vida, mentres hi haigi lloch al arrepeniment, com de cor ho desitja vostre antich company! UN MONTANYÉS.

Vilanova y Geltrú, 7 de febrer de 1898.

Respectable MESTRE: Mon cor s' ompla de satisfacció cada vegada que assisteixo á la seva escola poguent així aprofitarme de las sabias lliçons que vosté inculca als deixebles. Saturats de las sevas explicacions podrém, en lo seu día, presentarnos als examinadors al fi de curs y obtenir notas de *soiresaliente*.

Tots los deixebles se disputan en bona lluyta qui ho farà millor; y no sols los de llunyanas terras sino fins los de aquesta vila que may s' havían distingit per son saber, virtuts ni conviccions, si be es vritat que, encar que un poch vergonyosos, may n' havían faltat.

Al simpátich Pepet de las Pomas debém aquesta reacció á qui may los bons podrém olvidar y ab ell confiém, quan vosté estigui refredat, per continuar instruintnos, rellevant á vosté.

M' anima, senyor MESTRE, lo veurer com, deixant la terrible apatía, surten nous defensors de nostra causa, fentnos útils á Deu, á la Patria y al Rey y aixís acabar d' una vegada y per sempre ab los farsants que avuy ens tenen subjugats.

Fins un altre día senyor MESTRE, se despedeix aquest son deixeble que prega á Deu li conservi per molts anys la vida LO MOIXÓ FUGUÉ.

Santa Oliva, 8 de febrer de 1898.

Mon benvolgut MESTRE: Seguint l' exemple de mon aymat *compinxe* en Xiribech, comparesch á la escola á fi de treurer tot lo profit possible de las sevas explicacions; y també perque en Xiribech, ab ma presència s' animi y no 's dongui vergonya de treurer los drapets al sol á n' aquells dos homes á qui ell va aludir l' altre día.

Y ara, senyor MESTRE permetim que digui á n' en Xiribech: No t' espantis y apreta fort, que lo que tú no sápigas ja ho diré jo y entre 'ls dos ho farém tot.

Per Deu no t' descuidis de dir alló de l' aigua y lo dels consums.

Senyor TITAS, convé que vosté, de tan en tan, vingui per aquí ab la palmeta per picar las crestas á uns quans que ja li dirá qui son lo seu deixeble

XARRAPETA.

XARADA

Es temps del verb *la primera* ab molta frecuencia usat.

Qui té falta de *segona*

es, per cert, molt desgraciat,

y de la *tercera* inversa

un sol cada any ne passém;

mirant lo mapa d' Europa

la *total* li trobarém.

AM PERET.

XARADAS RÁPIDAS

Primera: 1.^a, consonant; 2.^a, musical; 3.^a, consonant total, ofici.

Segona: 1.^a, pera pesar; 2.^a, consonant; 3.^a, musical y total, ofici.

UN DEIXEBLE DE MANRESA.

GEROGLIFICH

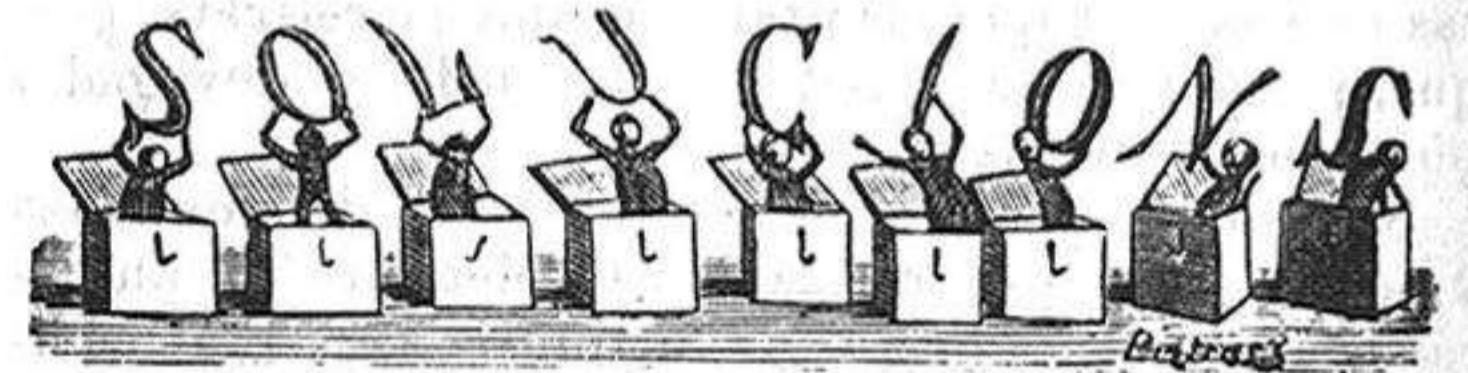
100 SE K r

lin lin

Seguirem MAL s KM

in in in in

AM PERET.

Xarada: Vilanova.

Rombo: J O F R E

C A R M E

A G U L L A

P A R M A

J O S U E

Geroglífich: Per aigues los estanys.

P. B. B. Valls.—Anirá en un dels números próxims.

Manel. Solsona.—Necessito saber á qui aludeix.

Pepito del Sué.—Anirá quan pugui.

Pepet de las Peras.—Ja li deya en carta particular que si 's fica be, anirá al pel.

Cintet Pantaloni.—Gracias; espera torn.

Am Peret.—Espera torn.

M. S. y S. Badalona.—En un número extraordinari.

Un aprenent de Vicari.—No podrém llegir lo poble. Torní á escriurer.

Grau. Olot.—Quan hi haigi una cosa que sols los interessats puguin enténdrela, escrigui separadament.

Ratolí. Manresa.—Prengui lo del senyor Grau com cosa propia.

P. R. Castellar.—Vosté va exagerar. M' he convenut de que 'l senyor E. M. N. no ha fet lo que, per las noticias de vosté, jo li atribuhia. Mus-tela. Castellar. Per ecés d' original no puch publicarli la seva fins la próxima senmana.

Mosquit.—Castellar. Vosté no coneix prou als enemichs. Apesar de que contém ab tantas influencias en *altas esferas* com ells, ó mes, no me atreixo á publicar la seva carta perque, una de dos: O l' aludit hauria de marxar del poble avergonyit, ó procuraria sincerarse acudint *donde las leyes previenen*. Parlin ab l' Aranya.

Establiment Tipogrífich, Casanova, 13; Barcelona.